

การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัต

The Development of Characteristics Scale Pencak Silat Athletes

Received : 2024-02-23

Revised : 2024-04-29

Accepted : 2024-09-19

ผู้วิจัย ณธพล ทองธนภักดิ์¹

Nathapol Thongthanapat¹

nathapol.ipe@gmail.com

ชนิตา ไกรเพชร²

Chanita Kraipetch²

สมรรถชัย คันทามนท์³

Samattachai Kantamart³

กฤษดา แก้วยอก⁴

Kritsada Kaewyok⁴

ศิริพร มยะกุล⁵

Siriporn Mayakul⁵

จุฑาทิพย์ ทองฉิม⁶

Jutathip Thongchim⁶

jutathip24.tnsuyl@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความกลมกลืนโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัต โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิกีฬาปันจักสีลัต จำนวน 12 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ส่วนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นักกีฬาปันจักสีลัตและผู้ฝึกสอนจากสโมสรสมาชิกของสมาคมกีฬาปันจักสีลัตแห่งประเทศไทย จำนวน 311 คน โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
Assistant Professor in Sports Science, Faculty of Sports and Health Science,
Thailand National Sports University Yala Campus.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร
Assistant Professor Dr. in Measurement and Evaluation, Faculty of Education,
Thailand National Sports University Samut Sakhon Campus.

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
Assistant Professor in Physical Education, Faculty of Education, Thailand National Sports University Yala Campus.

⁴ อาจารย์ ดร. สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
Lecturer Dr. in Sports Science, Faculty of Sports and Health Science, Thailand National Sports University Yala Campus.

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
Assistant Professor in Health Science, Faculty of Sports and Health Science,
Thailand National Sports University Yala Campus.

⁶ อาจารย์ สาขาการบริหารจัดการกีฬา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
Lecturer in Sports management, Faculty of Library Art, Thailand National Sports University Yala Campus

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัด ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คุณลักษณะทางด้านสรีรวิทยา 2) คุณลักษณะทางด้านจิตใจ 3) คุณลักษณะทางด้านสังคม 4) คุณลักษณะทางด้านเทคนิค และ 5) คุณลักษณะทางความสามารถทางสมอง รวมทั้งสิ้น 30 ข้อคำถาม แบบวัดมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

ผลการวิจัยพบว่า โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัดมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้ $\chi^2 = 2.535$, $p\text{-value} = 0.469$, $\chi^2/df = 0.845$, $SRMR = 0.013$, $RMSEA = 0.000$, $GFI = 0.995$, $AGFI = 0.974$, $CFI = 1.000$

องค์ประกอบทั้ง 5 ด้านมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.70 - 0.83 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.27 - 0.70 โดยองค์ประกอบด้านความสามารถทางสมองมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด ในขณะที่องค์ประกอบด้านจิตใจมีค่าต่ำที่สุด

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัดที่พัฒนาขึ้นมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้สามารถนำไปใช้ในการคัดเลือกและพัฒนา นักกีฬาปันจักสีลัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: กีฬาปันจักสีลัด, แบบวัด, คุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัด

Abstract

This research aimed to develop and validate a confirmatory factor analysis model for the Pencak Silat Athlete Characteristics Scale using a mixed-methods approach, consisting of qualitative and quantitative research. The sample for the qualitative research included 12 Pencak Silat experts, utilizing in-depth interviews. The sample for the quantitative research consisted of 311 Pencak Silat athletes and coaches from member clubs of the Pencak Silat Association of Thailand, using a closed-ended questionnaire.

The research instrument was the Pencak Silat Athlete Characteristics Scale, developed from a literature review and expert interviews. The scale comprised 5 factors: 1) physiological characteristics, 2) psychological characteristics, 3) social characteristics, 4) technical characteristics, and 5) cognitive abilities, with a total of 30 items. The scale had an overall reliability of 0.92.

The results showed that the confirmatory factor analysis model of the Pencak Silat Athlete Characteristics Scale had a good fit with the empirical data, with the following fit indices:

$\chi^2 = 2.535$, $p\text{-value} = 0.469$, $\chi^2/df = 0.845$, $SRMR = 0.013$, $RMSEA = 0.000$, $GFI = 0.995$, $AGFI = 0.974$, $CFI = 1.000$

The 5 factors had standardized factor loadings ranging from 0.70 to 0.83 and correlation coefficients between 0.27 and 0.70. The cognitive abilities factor had the highest standardized factor loading and correlation coefficient, while the psychological factor had the lowest.

These findings indicate that the developed Pencak Silat Athlete Characteristics Scale is valid and reliable, and can be effectively used for selecting and developing Pencak Silat athletes. The Pencak Silat Association of Thailand can disseminate this scale to its member clubs for use in athlete selection.

Keywords: Pencak Silat, scale, Pencak Silat athlete characteristics

บทนำ

การกีฬานับได้ว่าเป็นกิจกรรมสำคัญส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของประชาชนทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก ซึ่งในหลายประเทศได้ส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนกลายเป็นวิถีชีวิต ทั้งนี้ เพราะการกีฬาถือเป็นรากฐานของการเสริมสร้างสุขภาพให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุขและสามารถป้องกันโรคภัยไข้เจ็บได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ในหลายประเทศยังมีการสร้างความตระหนักรู้ ให้ความรู้แก่ประชาชนในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ถูกต้อง เหมาะสมกับคุณลักษณะของประชาชน ทั้งในเรื่องของเพศ วัย ช่วงอายุและความแตกต่างทางด้านสรีระ ซึ่งเป็นการจัดการการกีฬามีทิศทางที่ชัดเจน จนสามารถคัดสรรผู้ที่มีทักษะเข้าสู่ระบบการพัฒนาทักษะทางการกีฬา เพื่อเข้าสู่การแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ ทั้งในระดับประเทศจนเข้าสู่การกีฬาระดับนานาชาติและระดับโลก รวมถึงการพัฒนาต่อยอดไปสู่ นักกีฬาอาชีพ ตลอดจนสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา ให้สามารถสร้างโครงข่ายหรือพันธมิตรทางการกีฬาจนสามารถเป็นกลไกในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศจากการบริโภคผลิตภัณฑ์และบริการจากกิจกรรมการกีฬาอย่างครบวงจร (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2566) กีฬาปันจักสีลัตเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่ใช้มือเปล่าและใช้อาวุธประกอบการเล่น เช่น การใช้กระบอง มีดและเคียวเกี่ยวข้าว มีหลักฐานยืนยันว่าปันจักสีลัตมีแหล่งกำเนิดที่ประเทศอินโดนีเซียและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ในเขตภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ได้แก่ มาเลเซีย บรูไน สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ เวียดนาม และประเทศไทย การแข่งขันกีฬาปันจักสีลัต ตามกติกาของสหพันธ์ปันจักสีลัตนานาชาติ (International Pencak Silat Federation) แบ่งการแข่งขันออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) ประเภทต่อสู้ (Tanding) คู่แข่งขันต้องพยายามหลบหลีก ป้องกันตัวและออกอาวุธไปยังเป้าหมาย (บริเวณชุดเกราะ) ด้วยการต่อย การเตะหรือการถีบ หรือการจับทำให้ล้ม ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนนที่แตกต่างกันไป โดยใช้ระบบการแข่งขันจำนวน 3 ยก ๆ ละ 2 นาที พักระหว่างยก 1 นาที 2) ประเภทเดี่ยวปันจักสีลัตลีลา (Tunggal) นักกีฬาต้องทำการร่ายรำตามท่วงท่าลีลาบังคับ จำนวน 100 กระบวนท่า ประกอบด้วยการเล่นลีลาด้วยมือเปล่า ด้วยมีดและกระบอง โดยใช้เวลาแข่งขัน 3 นาที 3) ประเภทคู่ปันจักสีลัตลีลา (Ganda) นักกีฬาจะลงทำการแข่งขันทีละ 2 คน โดยมีเวลา 3 นาที ในการแสดงลีลาการต่อสู้ป้องกันตัวโดยใช้มือเปล่าและอาวุธภาคบังคับ 2 อย่าง (มีด, กระบอง) และอาวุธแบบไม่บังคับ 1 อย่าง (มีดสั้น, เคียว, ตรีศูล) ซึ่งในการแข่งขันจะไม่มีกระบวนท่าบังคับสามารถออกแบบการแสดงได้อย่างอิสระและ 4) ประเภททีมปันจักสีลัตลีลา (Regu) นักกีฬาลงทำการแข่งขันทีละ 3 คน โดยนักกีฬาต้องทำการร่ายรำตามท่วงท่าลีลาบังคับจำนวน 100 กระบวนท่า ใช้เวลา 3 นาที ซึ่งเป็นการแสดงลีลาด้วยมือเปล่าเพียงอย่างเดียว เน้นที่ความถูกต้องพร้อมเพรียงกันเป็นสำคัญ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2554)

ในประเทศไทยนั้น การพัฒนานักกีฬาปันจักสีลัตได้รับการขับเคลื่อน โดยสมาคมปันจักสีลัตแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรที่ได้รับการรับรองจากการกีฬาแห่งประเทศไทยตาม พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนและเผยแพร่กีฬาปันจักสีลัต ในมิติด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอน การพัฒนาผู้ตัดสิน การพัฒนานักกีฬา การจัดการแข่งขัน ตลอดจนการส่งทีมกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ ซึ่งรายการแข่งขันที่สำคัญใน

ระดับทีมชาติ ได้แก่ การแข่งขันปันจักสีลัตชิงแชมป์โลก การแข่งขันปันจักสีลัตชิงแชมป์เอเชีย มหกรรมกีฬาเอเชียนเกมส์และมหกรรมกีฬาซีเกมส์ จากที่กล่าวมา กีฬาปันจักสีลัตนั้น นับว่าเป็นกีฬาสากลที่ได้รับการยอมรับและมีการแข่งขัน พัฒนาอยู่ทุกภูมิภาคทั่วโลก สมาคมกีฬาปันจักสีลัตแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2559) ได้พัฒนาและนำกีฬาปันจักสีลัตเข้าบรรจุในการแข่งขันรายการสำคัญทุกรายการในประเทศไทย ได้แก่ การแข่งขันชิงแชมป์ประเทศไทย การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยและกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งถือเป็นรายการที่สำคัญและมีมาตรฐาน ที่ทางสมาคมใช้คัดเลือกนักกีฬาที่มีศักยภาพ ในอันดับ 1 – 3 ของรายการดังกล่าว เข้าร่วมการเก็บตัวฝึกซ้อมเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทยต่อไปในอนาคต

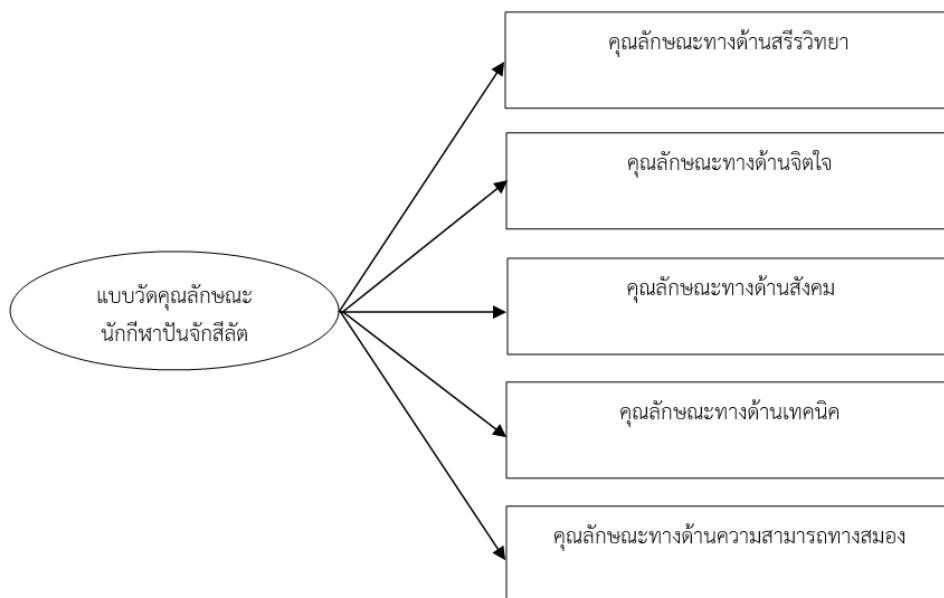
การจัดการแข่งขันและคัดเลือกตัวนักกีฬากรายการต่าง ๆ นับเป็นกระบวนการปลายทาง ในการคัดเลือกนักกีฬาที่เก่งและมีความสามารถเข้าสู่กระบวนการทีมชาติ แต่ยังคงขาดเครื่องมือที่ใช้คัดเลือกในกระบวนการต้นทาง ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับชมรมและสโมสรสมาชิก (รากหญ้า) ที่ต้องทำการค้นหาและพัฒนานักกีฬาของทีมตนเอง ก่อนส่งเข้าร่วมการแข่งขันของสมาคมกีฬาปันจักสีลัต โดยสภาพปัจจุบันในการคัดเลือกบุคคลเพื่อฝึกฝนเป็นนักกีฬาปันจักสีลัต จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ ของผู้ฝึกสอนโดยตรง และยังไม่มีเครื่องมือข้อกำหนดหรือคู่มือแนวทางเพื่อใช้ในการคัดกรองและคัดเลือกนักกีฬาที่เป็นเอกสาร ลายลักษณ์อักษร และใช้กันอย่างเป็นทางการ ดังนั้นความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ประสบการณ์ของผู้คัดเลือก จึงมีโอกาสเกิดขึ้นได้สูง จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยภายในประเทศ มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกีฬาปันจักสีลัต อาทิเช่น วัช ปักการะนิง (2562) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านการเรียนวิชากีฬาปันจักสีลัตขั้นพื้นฐาน งานวิจัยของวรราชธรา ธรรมชูโต (2560) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดอุปกรณ์ทดสอบความสามารถที่เฉพาะเจาะจงกับกีฬาปันจักสีลัต มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดอุปกรณ์สำหรับการทดสอบความสามารถที่เฉพาะเจาะจงกับกีฬาปันจักสีลัต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาปันจักสีลัตชายของโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาจำนวน 20 คน แบ่งเป็นนักกีฬาระดับชั้นเลิศจำนวน 9 คน และนักกีฬาระดับสมัครเล่น จำนวน 11 คน โดยใช้ชุดอุปกรณ์ทดสอบความสามารถที่เฉพาะเจาะจงกับกีฬาปันจักสีลัตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสร้างจากผลการวิเคราะห์การแข่งขันของนักกีฬาระดับชั้นเลิศ งานวิจัยของอับดุลเลาะ มะหลี (2560) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การใช้ทักษะกีฬาปันจักสีลัตในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 60 คน จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักกีฬาปันจักสีลัตที่ชนะเลิศ ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ จำนวน 15 รุ่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นโปรแกรมสำหรับวิเคราะห์ทักษะกีฬา (Performance Analysis) รุ่น Sport Code Elite จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ทักษะที่ทำคะแนน ในรอบชิงชนะเลิศในทุกรุ่นน้ำหนัก ทั้งประเภทชายและหญิง โดยงานวิจัยของอังคณา อุ่นกลีเวช (2554) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง ผลการฝึกปันจักสีลัตที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการฝึกปันจักสีลัตที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง ซึ่งมีอายุ 15 – 18 ปี จำนวน 40 คน มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 20 คน โดยกลุ่มควบคุมออกกำลังกายตามโปรแกรมที่ตัวเองชอบและกลุ่มทดลองทำการฝึกโปรแกรมปันจักสีลัต งานวิจัยของ นักรบ ทองแดง (2553) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องผลของการฝึกเตะสองแบบ ที่มีต่อความเร็วของการเตะในกีฬาปันจักสีลัต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเร็วในการเตะสองแบบในกีฬาปันจักสีลัต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายที่กำลังศึกษาอยู่ ณ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตยะลา จำนวน 36 คน โดยได้มาจากการสุ่มอย่างเป็นระบบ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสามกลุ่ม กลุ่มละ 12 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุม กลุ่มฝึกเตะแบบเหวี่ยงขาตรง กลุ่มฝึกเตะแบบสะบัดขา และงานวิจัยของนาคิน คำศรี (2547)

ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบป็นจักสีลัตสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะป็นจักสีลัต สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาป็นจักสีลัตชาย 54 คนและหญิง 33 คน โดยมีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน แบบทดสอบป็นจักสีลัต ประกอบด้วย ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะการใช้หมัด ทักษะการใช้เท้า

จากที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬาป็นจักสีลัตในประเทศไทย มุ่งเน้นทำการศึกษาในด้าน การสร้างเกณฑ์ประเมินทักษะ การสร้างชุดอุปกรณ์ทดสอบความสามารถที่เฉพาะเจาะจง การวิเคราะห์การใช้ทักษะ การฝึกป็นจักสีลัตที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย การฝึกทักษะเตะสองแบบ แต่ยังไม่ปรากฏข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะ เพื่อใช้คัดกรองคุณสมบัตินักกีฬาในภาพรวมก่อนเข้ารับการเรียนรู้และฝึกฝนในการเป็นนักกีฬาป็นจักสีลัตในอนาคต ดังนั้นการมีแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาป็นจักสีลัต ที่มีคุณภาพนับเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาวงการกีฬาป็นจักสีลัต สมาคมกีฬาป็นจักสีลัตในประเทศไทย จึงมอบหมายให้คณะผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาป็นจักสีลัต” ซึ่งการวิจัยนี้จะมีความสำคัญในการตอบรับแนวนโยบายการขับเคลื่อนด้านกีฬาของสมาคมกีฬาป็นจักสีลัตแห่งประเทศไทย ได้แก่ การประเมินตัวชี้วัดประจำปี ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ข้อ 2 ระบบการพัฒนานักกีฬา ข้อ 2.2 “การคัดเลือกนักกีฬา” (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2564) ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาชาติฉบับที่ 7 ในประเด็นการพัฒนาที่ 3 “การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ” ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ 2.1.4 การจัดทำระบบการสร้างและพัฒนา นักกีฬารวมทั้งนักกีฬาคนพิการอย่างต่อเนื่องโดยการสร้างมาตรฐานและยกระดับระบบการฝึกสอนให้ทันสมัยและครอบคลุมด้วยกระบวนการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมทั้ง “จัดทำระบบสรรหาคัดเลือกนักกีฬาผู้มีพรสวรรค์” หรือเครือข่ายค้นหาักกีฬาผู้มีพรสวรรค์ (Sport talent Identification Network) เพื่อพัฒนาไปสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยบูรณาการการดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาแห่งจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2566) เพื่อเป็นเครื่องมือที่ให้สโมสรสมาชิกได้นำไปใช้คัดกรองและคัดเลือกคุณลักษณะนักกีฬาป็นจักสีลัตหน้าใหม่หรือบุคคลที่สนใจในการเล่นกีฬานิตนี้ต่อไปในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีคุณลักษณะนักกีฬาของแอบบอตและคอลลิน (Abbott, A., & Collins, D, 2004) โมฮามัดและคณะ (Mohamed, et al, 2009) เรลลีและคณะ (Reilly, et al, 2000) เบลลิงและวาร์ด (Belling, P. K., & Ward, P, 2015) และเวสเบิร์กและคณะ (Vestberg, et al, 2017) มาเป็นกรอบในการศึกษาและทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คนและให้ผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบและตรวจสอบคำจำกัดความของแต่ละองค์ประกอบ แล้วจึงนำคำจำกัดความนั้นมาสร้างข้อคำถามในแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬานักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) คุณลักษณะทางด้านสรีรวิทยา 2) คุณลักษณะทางด้านจิตใจ 3) คุณลักษณะทางด้านสังคม 4) คุณลักษณะทางด้านเทคนิค และ 5) คุณลักษณะทางด้านความสามารถทางสมอง ดังภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความกลมกลืนโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬานักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ดำเนินการใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) คือ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลองค์ประกอบของคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัดจากผู้ทรงคุณวุฒินักกีฬาปันจักสีลัด ได้แก่ นักกีฬาทีมชาติไทย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ฝ่ายจัดการแข่งขัน กรรมการบริหาร ของสมาคมกีฬาปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย จำนวน 12 คน

วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Close Ended Questionnaire) สอบถามประชากร คือ นักกีฬาปันจักสีลัดในสโมสรสมาชิกของสมาคมกีฬาปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย จำนวน 311 คน แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis: CFA) และนำเสนอผลการศึกษาด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาปันจักสีลัดและผู้ฝึกสอนจากสโมสรสมาชิกของสมาคมกีฬาปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย จำนวน 1,400 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาปันจักสีลัดและผู้ฝึกสอนจากสโมสรสมาชิกของสมาคมกีฬาปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากรของยามาเน (Yamene, 1973) ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และระดับค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 311 คน เพื่อป้องกันการตกหล่นของข้อมูลบางฉบับที่อาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และไม่สามารถนำกลับคืนได้ จึงเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10 (Gupta, 2016) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 342 คน ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตามแนวคิดของแฮร์และคณะ (Hair et al., 2006) และชูแมคเกอร์และโลแมกซ์ (Schumacker & Lomax, 2010) ซึ่งกล่าวไว้ว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ควรมีกลุ่มตัวอย่าง 10 - 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ สำหรับงานวิจัยนี้มีตัวแปรสังเกตได้ทั้งสิ้น 30 ตัวแปร

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยนำรายชื่อนักกีฬาปันจักสีลัดและผู้ฝึกสอนจากสโมสรสมาชิมาจับฉลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling Without Replacement) จนครบตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

การพัฒนาและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

แบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัดพัฒนามาจากบทวนเอกสาร แนวคิดทฤษฎีคุณลักษณะนักกีฬาของแอบบอทและคอลลิน (Abbott, A., & Collins, D, 2004) โมฮามัดและคณะ (Mohamed, et al, 2009) เรลลีและคณะ (Reilly, et al, 2000) เบลลิงและวาร์ด (Belling, P. K., & Ward, P, 2015) และเวสเบิร์กและคณะ (Vestberg, et al, 2017) และทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้ทรงคุณวุฒินักกีฬาปันจักสีลัด ได้แก่ นักกีฬาทีมชาติไทย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ฝ่ายจัดการแข่งขัน กรรมการบริหารสมาคมฯ ของสมาคมกีฬาปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย จำนวน 12 คน ทำการรวบรวมข้อมูลองค์ประกอบของคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัดและให้ผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบและตรวจสอบคำจำกัดความของแต่ละองค์ประกอบ แล้วจึงนำคำจำกัดความนั้นมาสร้างเป็นร่างข้อคำถามในแบบวัด ซึ่งประกอบด้วย 1) คุณลักษณะทางด้านสรีรวิทยา 2) คุณลักษณะทางด้านจิตใจ 3) คุณลักษณะ

ทางด้านสังคม 4) คุณลักษณะทางด้านเทคนิค และ 5) คุณลักษณะทางด้านความสามารถทางสมอง จำนวน 42 ข้อคำถาม

นำร่างข้อคำถามในแบบวัด ไปหาคุณภาพเครื่องมือโดยเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์ที่ยอมรับว่าข้อคำถามนั้น ๆ มีความสอดคล้องกับเนื้อหา มีความเหมาะสมสำหรับการวิจัย มีค่าดัชนีมากกว่า 0.50 ขึ้นไปถือว่าเป็นเครื่องมือที่เป็นไปตามเกณฑ์ (Rovinelli, R.J. & Hambleton, R.K, 1976) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ได้ข้อคำถามจำนวน 35 ข้อจาก 42 ข้อ

จากนั้นผู้วิจัยนำร่างข้อคำถามในแบบวัดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักกีฬาป็นจกีสลิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน (Bruns & Grove, 2001) จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) หรือค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคำถามแต่ละข้อกับคำถามรวมทั้งฉบับ (Corrected Item Total Correlation) และพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อมากกว่า 0.20 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2547) โดยค่าอำนาจจำแนกที่ได้อยู่ระหว่าง 0.35 - 0.70 ได้ข้อคำถามของแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาป็นจกีสลิตจำนวน 30 ข้อ และจากการตรวจสอบกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 311 คน พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40 - 0.68

จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ของข้อคำถาม โดยใช้เกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นรายด้าน คือ ด้านลักษณะทางสรีรวิทยา ค่าเท่ากับ 0.85 ด้านลักษณะทางจิตใจ ค่าเท่ากับ 0.84 ด้านลักษณะทางสังคม ค่าเท่ากับ 0.80 ด้านเทคนิค ค่าเท่ากับ 0.86 ด้านความสามารถทางสมอง ค่าเท่ากับ 0.87 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ค่าเท่ากับ 0.88 และจากการตรวจสอบกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 311 คน พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นรายด้าน คือ ด้านลักษณะทางสรีรวิทยา ค่าเท่ากับ 0.87 ด้านลักษณะทางจิตใจ ค่าเท่ากับ 0.86 ด้านลักษณะทางสังคม ค่าเท่ากับ 0.84 ด้านเทคนิค ค่าเท่ากับ 0.89 ด้านความสามารถทางสมอง ค่าเท่ากับ 0.89 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ค่าเท่ากับ 0.92 โดยมีเนื้อหาของเครื่องมือ ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามด้าน เพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ความถนัดของการใช้มือ ความถนัดของการใช้ขา โรคประจำตัว ประสบการณ์การเป็นนักกีฬา ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาต่อสู้ประสบการณ์การเข้าการแข่งขันกีฬาและบิดา มารดาหรือญาติเคยเป็นนักกีฬา ในตอนที่ 2 ประกอบด้วยข้อคำถามเพื่อวัดคุณลักษณะของนักกีฬาป็นจกีสลิตมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ (Likert, 1931) ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะทางสรีรวิทยา จำนวน 6 ข้อ ด้านลักษณะทางจิตใจ จำนวน 7 ข้อ ด้านลักษณะทางสังคม จำนวน 5 ข้อ ด้านเทคนิค จำนวน 6 ข้อและด้านความสามารถทางสมอง จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ และในตอนที่ 3 คุณลักษณะเพิ่มเติมอื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำเรื่องขออนุญาตไปยังสมาคมกีฬาป็นจกีสลิตแห่งประเทศไทย เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในรูปแบบออนไลน์ (Google form) ผ่านระบบไลน์ (Line) โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มไลน์ในแต่ละชมรมสมาชิกจากนั้นทำการติดต่อผู้ประสานงานวิจัยทางโทรศัพท์เพื่อกระตุ้นเตือนการตอบแบบสอบถาม ทำการเก็บข้อมูลช่วงเดือนตุลาคม 2565 ถึงเดือนมีนาคม 2566 โดยผู้วิจัยนำข้อมูล

แบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล พบว่า ได้รับการตอบกลับอย่างสมบูรณ์ 311 ฉบับจาก 342 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามคุณลักษณะของนักกีฬาปันจักสีลัดที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ มีลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติเชิงพรรณนา หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis: CFA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model Fit) กับข้อมูลที่พัฒนาขึ้นว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ โดยพิจารณาค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้องของโมเดล จากค่าสถิติและเกณฑ์ดังนี้ ค่าไค-สแควร์ (Chi-Squares statistics: χ^2) เกณฑ์การพิจารณา $p\text{-value} > .05$, ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) เกณฑ์การพิจารณา $\chi^2/df < 3$, ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Squared Residual: SRMR) เกณฑ์การพิจารณา $SRMR < .05$, ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เกณฑ์การพิจารณา $RMSEA < .05$, ดัชนีวัดตรวจสอบความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) เกณฑ์การพิจารณา $GFI > 0.95$, ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เกณฑ์การพิจารณา $AGFI > 0.95$, ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) เกณฑ์การพิจารณา $CFI > .90$ (Schumacker & Lomax, 2010)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 311 คน เป็นเพศชายจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 63 และเป็นเพศหญิงจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 37 โดยเป็นนักกีฬา จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 89 และเป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11

2. องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดคุณลักษณะของนักกีฬาปันจักสีลัดมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้ $p\text{-value} = 0.469$, $\chi^2/df = 0.845$, $SRMR = 0.013$, $RMSEA = 0.000$, $GFI = 0.995$, $AGFI = 0.974$, $CFI = 1.000$ พบว่า คุณลักษณะของนักกีฬาปันจักสีลัด ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) องค์ประกอบคุณลักษณะทางด้านสรีรวิทยา (6 ตัวบ่งชี้) 2) องค์ประกอบคุณลักษณะทางด้านจิตใจ (7 ตัวบ่งชี้) 3) องค์ประกอบคุณลักษณะทางด้านสังคม (5 ตัวบ่งชี้) 4) องค์ประกอบคุณลักษณะทางด้านเทคนิค (6 ตัวบ่งชี้) และ 5) องค์ประกอบคุณลักษณะทางด้านความสามารถทางสมอง (6 ตัวบ่งชี้) โดยองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.70 - 0.83 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.27 - 0.70 องค์ประกอบคุณลักษณะทางด้านความสามารถทางสมอง (Cog) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด องค์ประกอบคุณลักษณะทางด้านจิตใจ (Psy) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 1

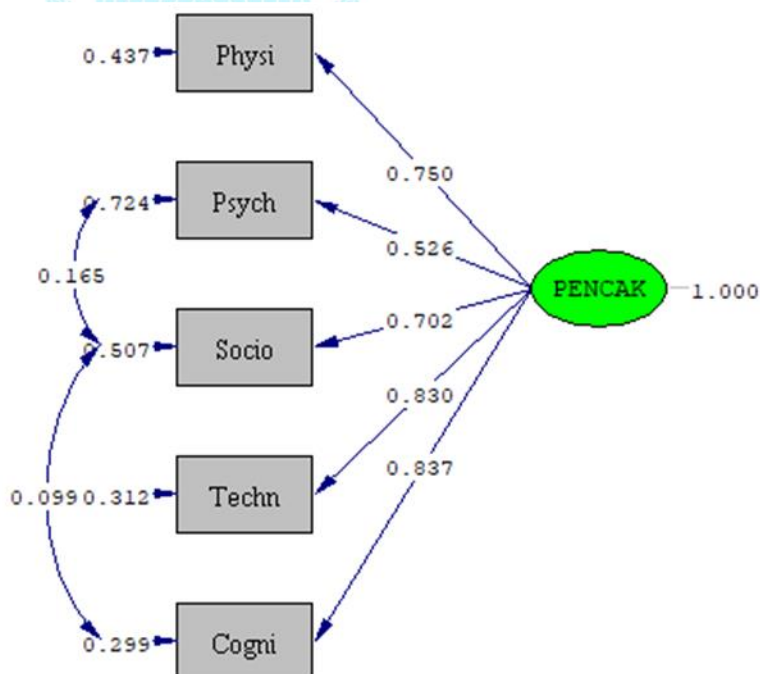
ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบวัดคุณลักษณะของนักกีฬาปั่นจักสัลด

องค์ประกอบ/ตัวแปร	b	β	SE	t	R ²
1. ด้านลักษณะทางสรีรวิทยา (Phy)	0.495	0.750	0.04	11.51**	0.563
2. ด้านลักษณะทางจิตใจ (Psy)	0.375	0.526	0.03	7.34**	0.276
3. ด้านลักษณะทางสังคม (Soc)	0.509	0.702	0.05	10.20**	0.493
4. ด้านเทคนิค (Tec)	0.663	0.830	0.05	13.14**	0.688
5. ด้านความสามารถทางสมอง (Cog)	0.590	0.837	0.04	13.26**	0.701

$\chi^2 = 2.535$, $df = 3$, $\chi^2/df = 0.845$, GFI = 0.995, AGFI = 0.974, SRMR = 0.013, RMSEA = 0.000
CFI = 1.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบวัดคุณลักษณะของนักกีฬาปั่นจักสัลดได้ดังภาพประกอบที่ 2

Chi-Square=2.53, df=3, P-value=0.46900, RMSEA=0.000

ภาพประกอบที่ 2 โมเดลองค์ประกอบแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาปั่นจักสัลด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลองค์ประกอบแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัด ได้จำนวน 5 องค์ประกอบ 30 ตัวแปร ซึ่งผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า มีครอบคลุมทุกองค์ประกอบที่จำเป็นต้องมีเกี่ยวกับคุณลักษณะนักกีฬาปันจักสีลัด ดังนี้

คุณลักษณะทางด้านสรีรวิทยา (Physiological) สำหรับนักกีฬาปันจักสีลัดพึงมีการแสดงออกของระบบการทำงานของร่างกายที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาขณะแข่งขันให้แสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความแข็งแรงของร่างกายโดยรวม ความอดทนของร่างกายในการทำกิจกรรม ความยืดหยุ่นอ่อนตัวของร่างกาย ความคล่องแคล่วว่องไวในการเคลื่อนไหวร่างกาย ความสามารถทรงตัวในขณะที่เคลื่อนที่ ดังที่โฮเกอร์ (Hoeger, 1989) ได้ระบุว่า องค์ประกอบทางด้านสรีรวิทยาที่เกี่ยวข้องกับทักษะต่าง ๆ ประกอบด้วย ความอดทนของระบบหลอดเลือดและหัวใจ ความอดทนและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ส่วนประกอบของร่างกาย ความคล่องแคล่ว การทรงตัวที่สมดุล การทำงานประสานกันของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ กำลัง ปฏิกริยาตอบสนอง และความเร็ว สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับสมรรถภาพทางกายที่ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับองค์ประกอบทางสรีรวิทยาของสมรรถภาพทางกายที่ได้รับการพิจารณาให้บรรจุไว้ในแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายนักกีฬาเยาวชนแห่งชาติและนักกีฬาแห่งชาติ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549) ได้แก่ ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความอดทนของระบบหายใจและระบบไหลเวียนเลือด องค์ประกอบของร่างกาย และความคล่องแคล่วว่องไว

คุณลักษณะทางด้านจิตใจ (Psychological) การแสดงออกของสภาวะทางจิตใจที่เหมาะสมต่อการเป็นนักกีฬาปันจักสีลัดเป็นคุณลักษณะสำคัญที่พึงมีในนักกีฬาประเภทต่อสู้ ซึ่งสอดคล้องกับกูและดีฟเฟนแบช (Gould & Dieffenbach, 2002) ที่กล่าวไว้ว่า นักกีฬาประเทศสหรัฐอเมริกาที่เป็นแชมป์ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกจะมีคุณลักษณะทางจิตใจที่สำคัญและนำไปสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย ความสามารถในการจัดการความเครียดและความคุมความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเข้มแข็งทางจิตใจ ความฉลาดทางการกีฬา ความสามารถในการมุ่งจุดสนใจและจัดตั้งสิ่งเร้าที่เข้ามารบกวน ความสามารถในการแข่งขัน มีจริยธรรม ความสามารถในการตั้งเป้าหมาย มีการวางแผนเพื่อไปถึงความคาดหวังสูง การยอมรับคำแนะนำ การมองโลกในแง่ดีและการปรับตัวต่อความสมบูรณ์แบบ สอดคล้องกับแนวคิดของสุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (สุปราณี, 2541) ที่กล่าวถึงลักษณะทางด้านจิตใจของนักกีฬาไว้ คือ 1) เล่นกีฬาด้วยความยุติธรรมและสุดความสามารถ 2) เล่นกีฬาเพื่อความสุขสันทนาการและเพื่อความสำเร็จของทีม 3) เล่นกีฬาโดยใช้สมองและเล่นตามแบบระบบของนักกีฬา 4) ยอมรับเจ้าหน้าที่และการตัดสินใจของคณะกรรมการ 5) ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งในและนอกสนามแข่งขัน 6) ทำตัวให้เป็นທີ່เลื่อมใสแก่บุคคลทุกคน 7) ซื่อสัตย์ต่อกฎ ระเบียบของการเล่นกีฬา 8) มีความสุภาพอ่อนน้อมต่อคู่แข่งชั้น กรรมการและเจ้าหน้าที่ 9) ให้เกียรติคู่แข่งชั้นด้วยความจริงใจ เมื่อได้รับชัยชนะ 10) สงบเสงี่ยมในชัยชนะที่ได้รับ 11) งดการกระทำที่ก้าวร้าวไม่สุภาพต่อทีมหรือเจ้าหน้าที่แข่งขัน เมื่อประสบความพ่ายแพ้ 12) ไม่คดโกง หลีกเลี่ยงการแข่งขัน หรือประทุษร้ายฝ่ายตรงข้าม

คุณลักษณะทางด้านสังคม (Sociological) ความเกี่ยวข้องของสภาพความเป็นอยู่ทางด้านเศรษฐกิจครอบครัวและชุมชนของนักกีฬา การปลูกฝังให้เล่นกีฬาจากทางครอบครัว ครอบครัวสนับสนุนในการเล่นกีฬา การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ความมีวินัย และความรับผิดชอบต่อตนเอง ความขอความช่วยเหลือผู้อื่น เนื่องจากการประสบความสำเร็จทางการกีฬาปันจักสีลัดมีความจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากทางครอบครัวและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดาเนียลสัน (Danielsan, 2009) ที่กล่าวว่า ครอบครัว อาจารย์และเพื่อนมีลักษณะเป็นแหล่งที่ให้สิ่งเอื้ออำนวยทางสังคมกับผู้เรียนทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ

งานวิจัยของมาลินอสกาส (Malinauskas, 2010) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของ นักกีฬามหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ในกลุ่มการบาดเจ็บหนัก ที่จะรับรู้ความเครียดและรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ที่ถูกพบว่า เป็นตัวพยากรณ์ความพึงพอใจในชีวิต ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .03 นอกจากนี้ยังพบว่า การสนับสนุนทางสังคมและความพึงพอใจในชีวิตของนักกีฬาในกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 อีกทั้งการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าของพวกเขามากอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

คุณลักษณะทางด้านเทคนิค (Technical) ความเกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาต่อสู้ ที่ส่งผลต่อการได้-เสียคะแนนขณะแข่งขันกีฬานักสู้ประเภทต่อสู้ การมีทักษะในการใช้มือ การมีทักษะในการใช้เท้า การมีทักษะในการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การมีทักษะการป้องกันตนเอง ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาประเภทต่อสู้ ดังนั้นคุณลักษณะทางเทคนิคจึงมีความจำเป็นในนักกีฬานักสู้ สอดคล้องกับประชา ฤาษทุกุล (ประชา ฤาษทุกุล, 2542) ที่กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬานักสู้ต้องเริ่มจากการเคลื่อนไหวตามรูปแบบของกีฬาก่อนจากนั้นนักกีฬาจึงสามารถใช้มือในการเข้ากระทำคู่ต่อสู้แข่งขันด้วยการชก ตบ ทุบหรือจับขาเพื่อทำให้ล้ม สามารถใช้การเตะ ถีบเพื่อทำคะแนนหรือเกี่ยว ปิด หนีบเพื่อให้คู่แข่งขันล้มได้เช่นกัน ส่วนศอกและเข่าสามารถใช้ในการกระทำคู่ต่อสู้แข่งขันได้ แต่ต้องอยู่ในรูปแบบตามที่กติกาหนดเป้าหมายที่นักกีฬาเข้ากระทำแล้วได้คะแนน สอดคล้องกับงานวิจัยของอับดุลเลาะห์ มะห์ลี (อับดุลเลาะห์ มะห์ลี, 2560) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์การใช้ทักษะกีฬานักสู้ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ (พ.ศ. 2550 - 2556) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 60 คน เป็นชาย 40 คน หญิง 20 คน จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกจากนักกีฬานักสู้ที่ชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ จำนวน 15 รุ่น ผลการวิจัย พบว่า นักกีฬานักสู้ที่ทำได้ในรอบชิงชนะเลิศในทุกรุ่นน้ำหนัก ทั้งประเภทชายและหญิงใช้ทักษะกีฬานักสู้ทั้งสิ้น 6 ทักษะจากทั้งหมด 10 ทักษะได้แก่ 1) การตอยหมัดตรง 2) การเตะเฉียง 3) การถีบ 4) การทำล้มด้วยมือ 5) การทำล้มด้วยเท้าและ 6) การทำล้มด้วยมือและเท้า สรุปได้ว่า ทักษะที่นักกีฬานักสู้ทำคะแนนได้มีด้วยกัน 2 ทักษะ คือ ทักษะการใช้มือและการใช้เท้าโดย พบว่า ทักษะการใช้มือมีความถี่ในการใช้ทักษะการตอยหมัดตรงมากที่สุด

คุณลักษณะทางด้านความสามารถทางสมอง (Cognitive performance) ความฉลาดและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าทางการกีฬา ความสามารถเรียนรู้ เข้าใจและยอมรับในสิ่งต่าง ๆ ความสามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ความสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า ความสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ ความกล้าตัดสินใจ คุณลักษณะทางด้านความสามารถทางสมองจึงเป็นคุณลักษณะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬานักสู้ สอดคล้องกับมานซ์และคณะ (Mann et al, 2007) ที่กล่าวว่า ในบริบทของการกีฬานั้น นักกีฬาจะแสดงความสามารถทางการกีฬาที่มีประสิทธิภาพได้นั้น จะอยู่ภายใต้กระบวนการทำงานทางความคิดที่ซับซ้อน นักกีฬาที่มีความสามารถโดดเด่น สามารถจำแนกได้ ด้วยระดับความสามารถทางสมองที่เป็นเลิศ เช่น ความตั้งใจ ความสามารถในการจัดการทางความคิดและการกระทำและความสามารถเชิงมิติสัมพันธ์ สอดคล้องกับรายงานของ นอกจากนี้ยังมีรายงานว่า นักกีฬาชั้นนำมีความสามารถทางสมองหรือความฉลาดทางการกีฬา คือ ความสามารถในการควบคุมความคิดและพฤติกรรม (Inhibition) ความจำใช้งาน (Working memory) ความยืดหยุ่น ทางความคิด (Mental flexibility) ความสามารถในการแก้ปัญหา (Problem-solving) ความสามารถในการวางแผน (Planning) ความสามารถในการตัดสินใจ (Decision-making) เวลาในการตอบสนอง (Reaction time) และความสามารถในการหมุนภาพในใจ (Mental rotation ability) ที่ดีกว่านักกีฬาสมัครเล่นและประชาชนทั่วไป (Huijgen et al., 2015; Jacobson, & Matthaeus, 2014; Lundgren et al., 2016; Vestberg et al., 2012, 2017; Wang et al., 2013)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สมาคมกีฬานักกีฬาแห่งประเทศไทยสามารถนำแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬานักกีฬาที่ถูกพัฒนาขึ้นนำไปเผยแพร่ให้แก่สโมสรสมาชิกของสมาคมฯ นำไปใช้ประกอบการคัดเลือกนักกีฬาเข้าสู่สโมสรต่อไป โดยสามารถใช้ร่วมกับการทดสอบความสามารถทางทักษะและการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การสร้างแบบวัดคุณลักษณะนักกีฬานักกีฬา คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับชนิดกีฬานักกีฬา ดังนั้นควรมีการสร้างและพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะในชนิดกีฬาอื่น ๆ
2. ควรมีการสร้างเครื่องมือในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกต แบบวัดที่มีลักษณะข้อคำถามเป็นสถานการณ์ ประกอบในการใช้แบบวัดคุณลักษณะนักกีฬานักกีฬา เพื่อที่สามารถวัดคุณลักษณะนักกีฬานักกีฬาของผู้ถูกทดสอบได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7. สืบค้นจาก <https://www.watbost.go.th/portal/datas/file/1687846766.pdf>
- กองสมรรถภาพการกีฬา ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2549). การทดสอบสมรรถภาพทางกายนักกีฬาเยาวชนแห่งชาติและนักกีฬาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2554). คู่มือผู้ฝึกสอนกีฬานักกีฬา. สืบค้นจาก <https://online.pubhtml5.com/iytc/ppnt/#p=1>
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2559). กติกาปั่นจักรยาน. สืบค้นจาก <https://dl.parliament.go.th/backoffice/viewer2300/web/viewer.php>
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2564). ผลการประเมินการดำเนินงานสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย. สืบค้นจาก <https://www.sat.or.th/flscc64/>
- นักรบ ทองแดง. (2553). ผลของการฝึกเตะสองแบบที่มีต่อความเร็วของการเตะในกีฬานักกีฬา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- นาคิน คำศรี. (2547). การสร้างแบบทดสอบปั่นจักรยาน สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา (ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2547). การวัดประเมินการเรียนรู้ (การวัดประเมินแนวใหม่). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประชา ธาตุกุล. (2542). ปั่นจักรยานสำหรับผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬานักกีฬา. ปัตตานี: สมาคมปั่นจักรยานแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วรรณธรา ธรรมชูโต. (2560). การสร้างชุดอุปกรณ์ทดสอบความสามารถที่เฉพาะเจาะจงกับกีฬาปันจักสีลัด. วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและสันทนาการ, 43(1), 221-228. สืบค้นจาก <https://so03.tcithaijo.org/index.php/tahper/article/view/253139/170052>
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อนรรักษ์ ปักกระเน้ง. (2562). การสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและสันทนาการ, 48(1), 218-225. สืบค้นจาก <https://so03.tcithaijo.org/index.php/tahper/article/view/253139/170052>
- อังคณา อุ่นกลีเวช. (2554). ผลการฝึกปันจักสีลัดที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อับดุลเลาะ มะหลี. (2560). การวิเคราะห์การใช้ทักษะปันจักสีลัดในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ (พ.ศ. 2550 - 2556) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- Abbott, A., & Collins, D. (2004). Eliminating the dichotomy between theory and practice in talent identification and development: Considering the role of psychology. *Journal of Sports Sciences*, 22(5), 395-408. <https://doi.org/10.1080/02640410410001675324>
- Allen, M. J., & Yen, W. M. (1979). *Introduction to measurement theory*. Belmont, CA: Wadsworth.
- Andronikos, G., Souglis, A., & Martindale, R. J. (2021). Relationship between the talent development environment and motivation, commitment, and confidence. *Journal of Physical Education and Sport*, 21(1). <https://doi.org/10.7752/jpes.2021.01028>
- Barracough, S., Till, K., Kerr, A., & Emmonds, S. (2022). Methodological approaches to talent identification in team sports: A narrative review. *Sports*, 10(6), 81. <https://doi.org/10.3390/sports10060081>
- Belling, P. K., & Ward, P. (2015). Time to start training: A review of cognitive research in sport and bridging the gap from academia to the field. *Procedia Manufacturing*, 3, 1219-1224. <https://doi.org/10.1016/j.promfg.2015.07.202>
- Bullock, N., Gulbin, J. P., Martin, D. T., Ross, A., Holland, T., & Marino, F. (2009). Talent identification and deliberate programming in skeleton: Ice novice to Winter Olympian in 14 months. *Journal of Sports Sciences*, 27(4), 397-404. <https://doi.org/10.1080/02640410802549751>
- Burns, N., & Grove, S. K. (2001). *The practice of nursing research: Conduct, critique and utilization* (4th ed.). Philadelphia, PA: W.B. Saunders.
- Danielsan, A. G. (2009). School-related social support and students' perceived life satisfaction. *The Journal of Educational Research*, 102(4), 303-308.
- Doncaster, G., Medina, D., Drobic, F., Gómez-Díaz, A. J., & Unnithan, V. (2020). Appreciating factors beyond the physical in talent identification and development: Insights from the FC Barcelona sporting model. *Frontiers in Sports and Active Living*, 2, 91. <https://doi.org/10.3389/fspor.2020.00091>

- Gould, D., & Dieffenbach, K. (2002). Psychological characteristics and their development in Olympic champions. *Journal of Applied Sport Psychology*, 14(3), 172-204.
- Gupta, K. K., Attri, J. P., Singh, A., Kaur, H., & Kaur, G. (2016). Basic concepts for sample size calculation: Critical step for any clinical trial. *Saudi Journal of Anesthesia*, 10(3), 328-331. <https://doi.org/10.4103/1658-354X.174918>
- Hair, J., Black, W., Babin, B., Anderson, R., & Tatham, R. (2006). *Multivariate data analysis* (6th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Hoeger, W. W. K. (1989). *Lifetime physical fitness and wellness* (2nd ed.). Englewood, CO: Morton Publishing.
- Huijgen, B. C., Leemhuis, S., Kok, N. M., Verburgh, L., Oosterlaan, J., Elferink-Gemser, M. T., & Visscher, C. (2015). Cognitive functions in elite and sub-elite youth soccer players aged 13 to 17 years. *PLoS ONE*, 10(12), e0144580.
- Jacob, Y., Spiteri, T., Hart, N. H., & Anderton, R. S. (2018). The potential role of genetic markers in talent identification and athlete assessment in elite sport. *Sports*, 6(3), 88. <https://doi.org/10.3390/sports6030088>
- Jacobson, J., & Matthaeus, L. (2014). Athletics and executive functioning: How athletic participation and sport type correlate with cognitive performance. *Psychology of Sport and Exercise*, 15(5), 521-527.
- Likert, R. (1931). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*. New York: Columbia University Press.
- Lundgren, T., Högman, L., Näslund, M., & Parling, T. (2016). Preliminary investigation of executive functions in elite ice hockey players. *Journal of Clinical Sport Psychology*, 10(4), 324-335.
- Malinauskas, R. (2010). The associations among social support, stress, and life satisfaction as perceived by injured college athletes. *Social Behavior and Personality: An International Journal*, 38(6), 741-752. <https://doi.org/10.2224/sbp.2010.38.6.741>
- Mann, D. T., Williams, A. M., Ward, P., & Janelle, C. M. (2007). Perceptual-cognitive expertise in sport: A meta-analysis. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 29(4), 457-478.
- Mohamed, H., Vaeyens, R., Matthys, S., Multaet, M., Lefevre, J., Lenoir, M., & Philippaerts, R. (2009). Anthropometric and performance measures for the development of a talent detection and identification model in youth handball. *Journal of Sports Sciences*, 27(3), 257-266. <https://doi.org/10.1080/02640410802482417>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York, NY: Harper & Row.